K Znati živeti!

Pred vami je posebna številka revije ANDRAGOŠKA SPOZNANJA, ki smo jo v Andragoškem društvu Slovenije pripravili ob posvetu VSEŽIVLJENJSKO UČENJE, POGOJ ZA PREŽIVETJE IN KAKOVOST.

S tem posvetom se tudi v Sloveniji pridružujemo mednarodnim organizacijam, ki v zadnjih letih posvečajo veliko pozornost raziskovanju in načrtovanju različnih načinov vseživljenjskega učenja. Tako v organizaciji UNESCO poudarjajo pomembnost ustvarjanja možnosti za učenje brez ovir. Nova kultura učenja ne sme biti več razumljena samo kot začetna priprava na preostanek posameznikovega življenja, ampak je to življenje samo.

Tudi na prvi svetovni konferenci o vseživljenjskem učenju v Rimu konec leta 1994 so poudarili, da v prihodnjem tisočletju posamezniki, ki se ne bodo udeleževali vseživljenjskega učenja, ne bodo našli dela, da organizacije, ki ne bodo postale organizacije, v katerih se uči, ne bodo preživele in da šole in univerze, ki ne bodo dajale prednosti delu s študenti, ne bodo imele dovolj vpisa.

Upoštevajoč velike potrebe po učenju in izobraževanju odraslih v Sloveniji – tudi zaradi neugodne izobrazbene sestave slovenskega prebivalstva, velikih potreb po znanju za pospešitev razvoja Slovenije, novih vrst proizvodnje in tehnologij, demokracije, politične kulture in splošnih potreb prebivalcev – je treba uveljavljati strategijo vseživljenjskega učenja tudi v Sloveniji.

Tako se mora tudi naš načrt vseživljenjskega učenja usmeriti k posamezniku in njegovi potrebi po osebni načrtu učenja in izobraževanja. Poglavitno načelo, ki ga spodbuja in podpira celotna skupnost, mora biti predvsem osebna odgovornost za učenje in izobraževanje posameznika. Ko bodo ljudje tudi v Sloveniji prevzeli odgovornost za svoje učenje in spodbujali drug drugega, bo postala vizija Slovenije kot države, v kateri se uči, uresničljiva. Takšno načelo pa zahteva razvoj organizacij, v katerih se uči, povečanje kakovosti učenja in novih spoznanj, ki se nanašajo na konkurenčnost in novo usmerjenost našega razmišljanja. Če naj vseživljenjsko učenje postane resničnost, morajo tem ciljem slediti podjetja, posamezniki, razvoj tehnologije, društva, organizacije, izobraževalne organizacije, univerze, vlada in mediji.

Andragogi in andragoški delavci na tem posvetu ne bomo iskali nove definicije vseživljenjskega učenja v Sloveniji, prepričana pa sem, da bomo z vašimi prispevki in aktivnim sodelovanjem vseh pripravili vizijo za napredno strategijo za organizacije in posameznike na področju vseživljenjskega učenja v Sloveniji. Učenje v 21. stoletju naj postane zahteva, naša družba naj skrbi za takšno okolje, v katerem bodo posamezniki brez ovir zadostili svojim potrebam po izobraževanju. Upam, da nas bodo pri tem podprli tudi strokovnjaki na drugih področjih, da bomo povezali različne organizacije, posameznike in ustanove za razvoj skupne strategije vseživljenjskega učenja v Sloveniji.

Naš cilj na posvetu ni, da bi oblikovali dokončne odgovore, raznolikost pogledov bo gotovo dala tudi raznolikost rešitev. Zanje smo odgovorni vsi, ki vanje vnašamo svoj način razmišljanja in lastno ustvarjalnost. Samo skupaj lahko premagamo občutek zaostajanja in se dokopljemo do novih korakov na poti razvoja.

Vsem, ki ste sodelovali pri pripravi na posvet, posebej tistim, ki ste pripravili prispevke, se toplo zahvaljujem za spodbude pri razvijanju vseživljenjskega učenja.

Jasna Dominko Baloh